

PŁODZĄCY (7) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (*tak w płodzić*).

sg m N płodzący (2). ◊ *n N* płodząc(e) (2). ◊ *pl N m pers* płodzący (2). ◊ [G płodzących.] ◊ *A subst* płodząc(e) (1).

Sł stp s.v. płodzić, Cn, Linde brak.

1. *Powołujący do życia, wydający potomstwo:*

a. [O ludziach: uczestniczący w akcie prokreacji: Iedney tedy żony mąż być ma Biskupem/ kápłanem/ Diákonem/ á wśákże y od tey fie wótrzymywác ma [...]/ według wykłádu oycow śś. Bo co przydáie Apoštoł; żeby miał łyny wierne/ rć. Wykláda Ambroży ś. Rzekł/ łyny máiący/ (to iest/ przed święceniem) nie płodzący. *JungaRozwiqz* 299.]

b. O roślinach: wydający nasiona, owoce; *seminalis Calep; seminificans PolAnt; segetes fructuosas Cn* (3) : [nádziáiałem łobie rybnikow/ ábych pokrapiał las łíczepniow płodzących. *HierWielEccle* 3v.]

płodzący co (3): Y zrodziłá ziemiá trawę (á) ziele płodzące náfienie wedle rodzáiu łwego *BudBib Gen* 1/12, *Gen* 1/11; *Seminalis* – Siemie płodząci. *Calep* 964b.

2. O ludziach: *popelniający złe, naganne uczynki; qui fornicatur Vulg [co]* (4) : żeby iefcze y płałzczem/ niecnotę płodzący/ byli zákrywáni iáko oycowie. *CzechEp* 388, 325; porubstwo płodzący/ przeciwko włáfnemu ciáłu grzełzy. *WujNT* 1.Cor 6/18, Bbbbbbbv.

W charakterystycznych połączeniach: płodzący niecnotę, porubstwo (2), *złości.*

Synonimy: 1. rodzący; 2. popelniający.

Cf PŁODZIĆ